

cialiteter, som fremstilles på apoteker til salg til forbrugerne.

Det er således sigtet med lovforslagets § 17, stk. 6, at skabe grundlag for at undgå, at sygehusapoteksproduktionen af lægemidler af formelle grunde bliver underlagt nogle overflødige krav. Der ligger derimod ikke nogen intention bag bestemmelsen om, at der ikke skal gælde samme tekniske/faglige krav for sygehusapoteksproduktionen som for fremstillingen af farmaceutiske specialiteter i øvrigt.

Specialitetstaksten udgives (løbende) af Danmarks Apotekerforening og indeholder de af sundhedsstyrelsen godkendte farmaceutiske specialiteter og priserne på disse. Da de på sygehusapotekerne fremstillede specialiteter som nævnt ikke skal sælges til forbrugerne, findes det ikke nødvendigt at belaste specialitetstaksten med de specialiteter, som er registreret af sygehusapotekerne. Dette indebærer naturligvis ingen ændring i kravet om sundhedsstyrelsens godkendelse af specialiteterne, og sundhedsstyrelsen vil selvsagt ajourføre registret over sygehusapoteksspecialiteterne og give oplysninger (f.eks. i årsberetning) om antallet af registrerede sygehusapoteksspecialiteter.

Ud over spørgsmålet om sygehusapoteksproduktionen tales der i slutningen af spørgsmål 29 generelt om fravigelse af lægemiddellovens bestemmelser for apoteksproduktionen. Det skal i den forbindelse præciseres, at forslaget § 17, stk. 6, kun omhandler sygehusapoteksproduktionen, og at der ikke i lovforslaget findes en tilsvarende bestemmelse vedrørende den øvrige apoteksproduktion.

Spørgsmål 30:

Ad svar på spørgsmål 15

Når ministeren fremsender eksemplarer af sin redegørelse til statsrevisorerne til orientering for udvalget, ønsker udvalget ministerens kommentar til apotekerforeningens udtalelse herom (bilag 3).

Svar:

Statsrevisoratet har fremsendt rigsrevisionens beretning om de økonomiske og administrative relationer mellem staten og apotekerne til indenrigsministeren med skrivelse af 16. april 1982.

Indenrigsministeren skal herefter, jfr. svaret på spørgsmål 15, senest den 16. august 1982 afgive en redegørelse til statsrevisorerne i anledning af beretningen. Indenrigsministeriet har noteret sig udvalgets ønske om i forbindelse hermed også at modtage en kommentar til apotekerforeningens udtalelser om beretningen.

Spørgsmål 31:

Er det korrekt at leverandører af medicin helt tilbage til perioden 1932-55 har ydet apotekerne de aktuelle varekreditter?

Svar:

Indenrigsministeriet er ikke i besiddelse af et materiale, der giver eksakte oplysninger om, hvorvidt og i bekræftende fald i hvilket omfang leverandører af medicin ydede apotekerne varekredit i perioden 1932-55.

Indtil 1940, da apotekerfonden med hjemmel i en hidtil uudnyttet bestemmelse i apotekerloven af 1932 begyndte at udlåne midler til overtagelse af apotek, finansieredes apotekerne oftest gennem lån ydet af apotekets leverandører, jfr. side 43 i betænkning vedrørende apotekervæsenet m.v., afgivet i 1952 af en af indenrigsministeriet nedsat kommission. Udbygningen af apotekerfondens udlånsvirksomhed må ses på baggrund af ønske om at frigøre apotekerne for den afhængighed af leverandørerne, som store økonomiske mellemværender i sig selv medfører, jfr. Rigsdagstidende 1952-53, ordentlige samling, folketingets forhandlinger, sp. 1992-93.

I et i indenrigsministeriet udarbejdet referat af et møde i ministeriet den 29. oktober 1952 om bl.a. praksis for apotekerfondens udlånsvirksomhed anføres det, at den »særlige baggrund for en ekstraordinær liberal lånepraksis imidlertid ikke længere er til stede i dag, hvor apotekerfonden yder praktisk talt alle lånene, og hvor apotekernes afhængighed af medicinalindustrien formentlig i det hele taget kan betragtes som et overstået stadium«.

Om omfanget af apotekernes varekreditter hedder der endvidere i det nævnte referat: »I forbindelse med spørgsmålet om sikring af den del af lånene, der svarer til apotekernes udestående fordringer, fremhævede nogle af mødedeltagerne det urimelige i, at apotekerne skal yde sygekasserne 3 måneders kredit,